

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1969-1970.

30 AVRIL 1970.

Proposition de loi complétant l'article 11bis des lois coordonnées du 28 septembre 1931 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

DEVELOPPEMENTS

MESSIEURS,

L'article 9 de la loi du 10 juillet 1951, visant à insérer un article 11bis dans les lois coordonnées du 28 septembre 1931 en matière d'indemnité pour des accidents du travail prévoit que des rentes, des indemnités et des allocations octroyées par des organismes assureurs restent soumises aux prélèvements des cotisations de la sécurité sociale.

Etant donné que ces rentes sont accordées en guise de compensation pour une diminution de la capacité de travail et par le fait même sont considérées comme une sorte de salaire, ces déductions sont normales.

Il y a lieu de noter que le paiement des cotisations dans le système de l'A.M.I. cesse le jour même où le salarié est mis à la retraite, là où les rentes précitées restent sujettes à des prélèvements quel que soit l'âge de l'intéressé. En conséquence, une victime d'un accident du travail qui a donné lieu à une invalidité permanente, le jour où elle prend sa retraite, continue à payer des cotisations au secteur des pensions et également à l'assurance-maladie, bien qu'elle jouisse, entre autres, de la gratuité des soins.

Afin de mettre un terme à cette anomalie, il est proposé de faire cesser les prélèvements pour les cotisations de l'O.N.S.S. sur les indemnités allouées pour un accident du travail dès l'âge de 60 ans révolus pour la femme et de 65 ans pour l'homme, à moins que l'activité professionnelle continue après cet âge.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1969-1970.

30 APRIL 1970.

Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 11bis van de gecoördineerde wetten van 28 september 1931 op de vergoeding der schade voortvloeiende uit de arbeidsongevallen.

TOELICHTING

MIJNE HEREN,

Artikel 9 van de wet 10 juli 1951 waarbij een artikel 11bis werd ingevoegd in de gecoördineerde wetten van 28 september 1931 betreffende de arbeidsongevallenvergoeding, bepaalt dat op de renten, vergoedingen en toelagen verleend door de verzekeringsinstellingen bijdragen voor de sociale zekerheid worden ingehouden.

Aangezien deze renten worden toegekend als compensatie voor de vermindering van de arbeidsgeschiktheid en dus als een soort loon worden beschouwd, zijn dergelijke inhoudingen normaal.

Er valt op te merken dat de betaling van de bijdragen in het stelsel van de Z.I.V. vervalt op de dag dat de loontrekkende op pensioen wordt gesteld, terwijl op de voornoemde renten inhoudingen verschuldigd blijven, ongeacht de leeftijd van de betrokkene. Bijgevolg blijft een getroffene door een arbeidsongeval dat tot een blijvende invaliditeit heeft geleid, de dag waarop hij met pensioen gaat bijdragen betalen aan de pensioensector evenals aan de ziekteverzekering, hoewel hij onder meer kosteloze verzorging geniet.

Om aan deze ongerijmdheid een einde te maken wordt voorgesteld de inhoudingen als bijdrage voor de R.M.Z. op de vergoedingen verleend voor een arbeidsongeval te doen vervallen bij het bereiken van de volle leeftijd van 60 jaar voor een vrouw en van 65 jaar voor een man, tenzij de beroepsarbeid na deze leeftijd wordt voortgezet.

Le montant de l'allocation ainsi augmentée complètera l'allocation de pension à un moment où les handicapés en ont le plus besoin.

**

L'unique article de cette proposition a pour but d'insérer la modification présentée. Afin de ne pas rendre trop compliqués le contrôle et les modalités d'application, il est suggéré de ne pas tenir compte des possibilités des mises à la retraite prématurée et des régimes spéciaux prévoyant la mise à la retraite à un âge plus avancé. La preuve de la cessation de l'activité pourra être apportée par une attestation de l'administration communale, affirmant que l'intéressé jouit à partir d'une certaine date d'une pension de retraite ou de survie.

P. DESCAMPS.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

L'article 11*bis* des lois coordonnées du 28 septembre 1931 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail est complété après la première phrase par le texte suivant :

« Cette obligation cesse cependant lorsque l'intéressé atteint l'âge de 60 ans révolus pour la femme, et de 65 ans révolus pour l'homme, à moins qu'il n'y ait pas de cessation d'activité professionnelle. »

P. DESCAMPS.

De aldus verhoogde uitkering zal een aanvulling vormen van het pensioenbedrag op het ogenblik dat de gehandicapten er het meest behoefte aan hebben.

**

Het enige artikel van dit voorstel strekt om de bedoelde wijziging in de wet aan te brengen. Ten einde de controle en de toepassingsmodaliteiten niet te ingewikkeld te maken, wordt voorgesteld geen rekening te houden met de mogelijkheid van vervroegde oppensioenstelling en met de bijzondere stelsels betreffende de pensionering op hogere leeftijd. Het bewijs van staking van de activiteit kan geleverd worden door middel van een attest van het gemeentebestuur waaruit blijkt dat de belanghebbende vanaf een bepaalde datum een rust- of overlevingspensioen geniet.

**

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL.

Artikel 11*bis* van de gecoördineerde wetten van 28 september 1931 op de vergoeding der schade voortspruitende uit de arbeidsongevallen wordt na de eerste volzin aangevuld als volgt :

« Deze verplichting neemt evenwel een einde bij het bereiken van de volle leeftijd van 60 jaar voor de vrouw en van 65 jaar voor de man, tenzij de beroepsarbeid niet wordt gestaakt. »